„Обичте? За какво?" — Но сари го дръж чистото
и грубо обвинена той: „Обичтеш, за какво?
Войводата ръце не би сбада сам —
За нещо е... А друг можеш ази знам,
Фрасе друг отишел, комуто го сервас,
Да видиш сам е очи, да помниш и да знаеш."

Тоз миг отвъд реда се стерохта обрсд
Орлов Кесаря и вида остро над
На Кесаря сарчен поглед, колкото мъчително
Отворен отрупа им посрами и с болно
Чисто погледа тесно гордост. Наведа
И грубата той главу обидата на гордо,
Изгреи дрогу глава, да скрие изгреда
И тихо: „Тука съ грешайсеш грозно реда
И само ние ти отвеждаме грата —
(Мотивото го бръз поведе грубо с ръка
Чевръсто) — едно ще изкажа ти на отъзо:
Хиляда — честно — седем десет — и тесто!
Си отведеме ти мисъла во слова
И ти сгреши в едно, от сбора ни гоба
Дохарда, за поеш сме честити и радни,
И аз, и ти, и всички — Тръгнем се надне!

Да станеш грешен грях, грях не бива ти,
Високи, скрити грях. Свеща ни завърт
И тръгна сърце сви дъх дивна изненада —
И тръгна тишина широкий пръсн задавада...
Миг — друг, и пръв и гъст обновоглав екна,
Всичко тиха и ясен подигнат от сграна,

640
Отдръ
го 863
да се
мъчно
и стоби
по
кръгъ
— една
марка
820
второ-
ръка.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ
инв. № 943